

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 105.

Vydána dne 28. prosince 1946.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(235.—243.) **235.** Zákon, kterým se mění některá ustanovení zákona o finanční podpoře elektrifikace venkova. — **236.** Zákon o náhradě poštovního za zásilky v soudním řízení. — **237.** Nařízení o vyměření náhrady poštovního za zásilky v soudním řízení. — **238.** Nařízení, kterým se provádějí některá ustanovení zákona o umisťování dělníků. — **239.** Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 27. března 1931, č. 57 Sb., o použití úředníků vyšší pomocné soudní služby u soudů a pojišťovacích (sirotčích) úřadů. — **240.** Vyhláška o skončení platnosti vládního nařízení ze dne 18. ledna 1929, č. 9 Sb., o zákazu soudně vymáhati vklady učiněné ve starých rakousko-uherských korunách u poštovních úřadů na nynějším území republiky Československé pro poštovní spořitelnu budapeštskou nebo vídeňskou. — **241.** Vyhláška o štatúte Osvědčovacího úřadu pro Slovensko v Bratislavě. — **242.** Vyhláška, kterou se vyjímají další obce z účinnosti ustanovení § 1 vládního nařízení ze dne 21. března 1942, č. 109 Sb., o změně stavebních řádů (1. stavební novela). — **243.** Vyhláška o některých opatřeních v oboru územní organizace okresních soudů v zemích české a Moravskoslezské.

235.

Zákon

ze dne 18. prosince 1946.

kterým se mění některá ustanovení zákona o finanční podpoře elektrifikace venkova.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně

Čl. I.

Ustanovení zákona ze dne 1. července 1926, č. 139 Sb., o finanční podpoře elektrifikace venkova, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, se mění a doplňuje takto

1. Ustanovení § 1 zní:

„Na podporu soustavné elektrifikace venkova, pokud takto podporované stavby jsou v souladu se zásadami celostátního plánování, povolují se na rok 1946 částka 16.000.000 Kčs, na rok 1947 částka 80.000.000 Kčs a na rok 1948 částka 100.000.000 Kčs. Tyto částky budí až do vydání zákona o úpravě působnosti jednotlivých ministerstev zařazovány do rozpočtu ministerstva průmyslu.“

2. V § 2, odstavec 1, první věta zní
„Povolené roční částky se použije.“

3. Ustanovení § 2, odst. 3 zní

„Při udělování příspěvků a podpor budiž v první řadě přihlíženo k územím, poškozeným okupací nebo válkou, k hospodářsky slabým oblastem a místům a ke krajům, které se osidlují nebo v nichž by se elektrifikaci dosáhlo zvýšením zaměstnanosti anebo zvýšením výroby zemědělské nebo živnostenské.“

4. V § 3 se připojuje nový odstavec tohoto znění

„(3) Na stavbu elektrovedných zařízení v územích poškozených okupací nebo válkou může být poskytnut stavební příspěvek až do výše 75% stavebního nákladu.“

5. § 5 se zrušuje.

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích české a Moravskoslezské; provede jej ministr průmyslu v dohodě s ministry financí a zemědělství.

Dr. Beneš v r.

Gottwald v r.

Laušman v r.

236.**Zákon****ze dne 19. prosince 1946****o náhradě poštovního za zásilky v soudním řízení.**

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně.

Část první.**Poštovné v řízení před řádnými soudy****§ 1.**

Poštovné za soudní zásilky v občanských věcech právních i ve věcech trestních platí se zálohou ze státní pokladny

§ 2.

(1) V občanských věcech právních je povinen nahradit soudu poštovné zálohou zaplacené ten, kdo dal k řízení podnět žalobou nebo návrhem, jinak ten, v jehož zájmu nebo převážném zájmu se řízení vede.

(2) Několik osob náhradou povinných ručí rukou společnou a nerozdílnou.

(3) Předchozí ustanovení se nedotýkají předpisů, podle nichž může osoba náhradou povinná žádati náhradu zaplaceného poštovního na třetí osobě, zejména jako část nákladů řízení.

§ 3.

(1) Náhrada poštovního zaplaceného zálohou ze státní pokladny se počítá výměrkem, jehož výši určí vláda nařízením.

(2) Vypočítí náhradu poštovního přísluší zaměstnanci soudní kanceláře; o vybrání a vymáhání náhrady poštovního platí předpisy pro vedení peněžního hospodářství u soudů a soudních úřadů.

Část druhá.**Poštovné v řízení před soudy mimořádnými, soudy rozhodčími a soudy sociálního pojištění.****§ 4.**

Ustanovení části první platí také pro řízení před soudy mimořádnými, soudy rozhodčími i soudy sociálního pojištění. V řízení o nárocích pojištěnců před soudy sociálního pojištění je však povinná náhradou poštovního vždy pojišťovna.

Část třetí.**Ustanovení závěrečné.****§ 5.**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v r.

Gottwald v r.

Dr. Drtina v r

237.**Vládní nařízení****ze dne 20. prosince 1946****o vyměření náhrady poštovního za zásilky v soudním řízení.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3 zákona ze dne 19. prosince 1946, č. 236 Sb., o náhradě poštovního za zásilky v soudním řízení:

§ 1.

Výměrek, jímž se stanoví výše náhrady poštovního, které bylo zaplacené zálohou ze státní pokladny, určí se, pokud není níže stanoveno jinak, podle počtu řadových čísel spisu soudní věci, v níž bylo poštovné státem zaplacené.

§ 2.**Výměrek činí**

1. v civilním řízení sporném 30 Kčs do prvních tří řadových čísel, a počínajíc čtvrtým řadovým číslem 50 Kčs za každých dalších započatých deset řadových čísel;

2. v řízení upomínacím 20 Kčs; zahájí-li se po podání odporu řízení sporné, platí ustanovení č. 1;

3. v řízení exekucním a zajišťovacím**a) na jmění nemovité:**

aa) nuceným zřízením zástavního práva nebo vnučenou správou 70 Kčs za každých započatých deset řadových čísel,

bb) nucenou dražbou 100 Kčs za každých započatých deset řadových čísel,

b) na movité věci hmotné 15 Kčs do prvních tří řadových čísel, a počínajíc čtvrtým řadovým číslem 30 Kčs za každých dalších započatých deset řadových čísel,

c) ve všech ostatních případech 30 Kčs do prvních tří řadových čísel, a počínajíc čtvrtým řadovým číslem 40 Kčs za každých dalších započatých deset řadových čísel;

4. v řízení o návrhu na prohlášení konkursu 30 Kčs, v řízení konkursním a vyrovnacím 120 Kčs, v obou případech za každých započatých deset řadových čísel;

5. v řízení knihovním:

a) ve věcech, které se zapisují do knihovního deníku, 50 Kčs za každé číslo deníku, doručuje-li se nejvýše deseti účastníkům, 100 Kčs však, doručuje-li se více než deseti účastníkům,

b) ve všech ostatních věcech 30 Kčs za každých započatých deset řadových čísel;

6. v řízení pozůstalostním 60 Kčs za každých započatých deset řadových čísel, výjimečně řadová čísla vzniklá z činnosti notáře jako soudního komisaře;

7. v řízení poručenském a opatrovnickém 25 Kčs za každých započatých deset řadových čísel;

8. v ostatním řízení nesporném 30 Kčs za každých započatých deset řadových čísel;

9. v řízení trestním 30 Kčs za každých započatých deset řadových čísel.

§ 3.

Určuje-li se výměrek podle počtu řadových čísel, je pro jeho stanovení rozhodný počet řadových čísel v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí, kterým se věc pravomocně ukončuje, nebo v době, kdy se jako ukončená odškrtně z rejstříku; v řízení poručenském a opatrovnickém se stanoví výměrek, pokud se věc dříve neskončí, vždy po dovršení padesáti řadových čísel.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947; provede je ministr spravedlnosti.

Gottwald v r.

Dr. Zenkl v r.	Lausman v r.
Ursiny v r.	Duriš v r.
Široký v r.	Zmrhal v r.
arm. gen. Svoboda v r	Dr. Pietor v r.
Dr. Ripka v r.	Ing. Kopecký v r.
Nosek v r.	Hála v r.
Dr. Dolanský v r.	Dr. Nejedlý v r.
Dr. Stránský v r.	Dr. Procházka v r.,
Dr. Drtina v r.	Majer v r.
Kopecký v r.	Dr. Franek v r.

238.

Vládní nařízení

ze dne 12. listopadu 1946.

kterým se provádějí některá ustanovení zákona o umisťování dělesloužících.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7, odst. 3 a 4 a §§ 12 a 18 zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 54 Sb., o umisťování dělesloužících poddůstojníků, ve znění zákona ze dne 18. května 1938, č. 118 Sb.

Část I.

Ustanovení o hodnocení služeb dělesloužících.

§ 1.

(1) Doba strávená ve vlastnosti dělesloužícího (dále jen další činná služba) se hodnotí v rozsahu uvedeném v odstavci 2

a) jako doba skutečně strávená ve vlastnosti pomocného zřízence (zaměstnance), která je předepsána platnými předpisy pro ustanovení zřízencem nebo podúředníkem,

b) jako doba skutečně strávená ve vlastnosti kancelářského pomocníka, která je předepsána podle § 27, odst. 2 vládního nařízení ze dne 7. července 1926, č. 118 Sb., o úpravě služebních a platových poměrů státních zaměstnanců v pomocné kancelářské službě, jako podmínka pro ustanovení kancelářským oficiantem,

c) jako doba skutečně strávená ve vlastnosti kancelářského oficianta, která je předepsána podle § 7, odst. 7 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona), jako podmínka pro ustanovení kancelářským úředníkem,

d) jako doba čekatelská, která je předepsána podle § 7, odst. 5 platového zákona pro ustanovení úředníkem nebo podle § 25, odst. 4 téhož zákona pro ustanovení zřízencem.

(2) Doby uvedené v odstavci 1, písm. a) až c) se promíjejí, rovná-li se jim doba další činné služby svou délkou, jinak se o další činnou službu zkracují. Čekatelská doba se o délku další činné služby zkracuje, nikoli však pod jeden rok.

(3) K další činné službě se přihlíží též jako k době ve služebním poměru skutečně strávené všude tam, kde je délka započitatelné služební doby jako doba ve služebním poměru skutečně strávená podmínkou pro nabytí určitých práv nebo nároků.

§ 2.

Další činná služba se započítává plně do doby rozhodné pro určení služebního pořadí v nejnižší platové stupnici, která je stanovena u příslušné kategorie, při čemž se nepřihlíží k části další činné služby rovnající se době, o kterou byl zaměstnanec zhodnocením další činné služby v oné kategorii dříve ustanoven.

§ 3.

Ustanovení § 1, odst. 3 a § 2 se vztahují též na služební poměry vojenských gážístů a gážístů sboru národní bezpečnosti mimo služební třídy, jakož i na obdobné služební poměry jiných gážístů mimo služební třídy; další činná služba se hodnotí obdobně podle ustanovení § 1, odst. 1, písm. d) a odst. 2 jako čekatelská doba nebo jako doba v jiném povinném předcházejícím služebním poměru, je-li taková doba předepsána pro ustanovení v těchto služebních poměrech.

§ 4.

(1) Ustanovení §§ 1, 2 a 3 se použije obdobně při všech ostatních služebních poměrech, které jsou upraveny předpisy vydanými podle § 210, odst. 1 platového zákona a které jsou významem a služebními postavením rovnocenné služebním poměrům výše uvedeným, jakož i při obdobných služebních poměrech zaměstnanců veřejnoprávních korporací a ústavů, na které se vztahuje § 212 platového zákona.

(2) Při jiných služebních poměrech než při těch, o nichž jedná při předcházejícím ustanovení, zejména při soukromoprávních poměrech uvedených v § 2, odst. 2, č. III zákona č. 54/1927 Sb., ve znění zákona č. 118/1938 Sb., do nichž byli dělesloužící umístěni, nebo při služebních poměrech po nich následujících, použije se, pokud jde o stanovení platového zařazení, nároku na plat (mzdu) v době nemoci, výměry dovolené a výpovědní lhůty, ustanovení o hodnocení další činné služby obdobně.

§ 5.

(1) Ustanovení §§ 1 až 4 o zhodnocení další činné služby se vztahují na dělesloužící, kteří i bez ohledu na to, zda splnili podmínku § 6, odst. 2, písm. b) zákona č. 54/1927 Sb., ve znění zákona č. 118/1938 Sb., byli nebo budou umístěni na služební místa uvedená v § 2, odst. 2, č. I a II uvedeného zákona, počítají v to i obor vojenské správy, jakož i na ty, kteří byli nebo budou umístěni podle dohod ministerstva národní obrany s jednotlivými ministerstvy.

(2) Zhodnocení další činné služby podle předcházejících ustanovení §§ 1 až 4 se provede ve služebním poměru, v němž byli dělesloužící ustanoveni do dne vyhlášení tohoto nařízení, k tomuto dni a u dělesloužících, kteří budou ustanoveni později, ke dni ustanovení.

Část II.

Jiná prováděcí a závěrečná ustanovení.

§ 6.

Dovolena k vykonávání praxe.

Ministerstvo národní obrany může udělit dělesloužícím přiměřenou dovolenou k vykonání předchozí přípravné praxe, je-li předepsána pro služební místo, o jehož propůjčení jde, a to buď bez platu nebo s plněním náležitostí až do šesti měsíců, po případě s doplněním na plné náležitosti, přísluší-li po dobu konání praxe plat (odměna); placená dovolená může být udělena jen jedenkrát.

§ 7.

(1) Zároveň s tímto nařízením nabývají účinnosti všechna ustanovení zákona č. 54/1927 Sb., ve znění zákona č. 118/1938 Sb., vyjímaje ustanovení §§ 8, 9 a 14.

(2) Vládní nařízení ze dne 23. března 1934, č. 58 Sb., o započtení další činné služby, strávené v poměru dělesloužících pro zvýšení služného (denního platu), se zrušuje.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Fierlinger v. r.,
též za ministra Musarýka
a státního tajemníka

Dr. Clementise

Široký v. r.

arm. gen. Svojsada v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Durš v. r.

Zmrhal v. r.

Dr. Pleštor v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Hála v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Lichner v. r.

239.

Vládní nařízení

ze dne 13. prosince 1946.

kterým se provádí zákon ze dne 27. března 1931, č. 57 Sb., o použití úředníků vyšší pomocné soudní služby u soudů a poručenských (sirotčích) úřadů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 27. března 1931, č. 57 Sb., o použití úředníků vyšší pomocné soudní služby u soudů a poručenských (sirotčích) úřadů:

§ 1.

U okresních soudů svěřuje se úředníkům vyšší pomocné soudní služby samostatně vyřizování těchto věcí:

1. vydávání platebních rozkazů v řízení upomínacím,
2. potvrzování právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí,
3. věci pozůstalostní,
4. věci poručenské (opatrovnické),
5. věci exekucí na hmotné věci movité a na pohledávky k dobytí peněžitých pohledávek,
6. vymáhání peněžitých trestů jakéhokoliv druhu a nákladů trestního řízení,
7. věci knih pozemkových.

§ 2.

(1) Soudci se vyhrazuje mimo věci uvedené v § 2 zákona č. 57/1931 Sb. ve věcech poručenských a opatrovnických též rozhodování o tom, komu se poručenec (opatrovanec) svěří do výživy a výchovy, rozhodování ve věcech alimentálních a rozhodování o výchovných, léčebných a ochranných opatřeních uvedených v § 1 zákona ze dne 11. března 1931, č. 48 Sb., o trestním soudnictví nad mládeží.

(2) Soudce okresního soudu, jemuž věc jest přikázána podle rozvrhu práce, může si vyhradit vyřizování určitých věcí, jinak svěřených úředníkům vyšší pomocné soudní služby, a to buď vůbec, anebo případ od případu. Vždy přísluší soudci rozhodovati o sporných otázkách právních.

§ 3.

(1) Úředníkům vyšší pomocné soudní služby může býti vůbec přikázáno konání pomocných konceptních služeb ve správních věcech justičních a, je-li toho třeba, i vykonávání prací soudní kanceláře.

(2) Vyřizuje-li úředník vyšší pomocné soudní služby samostatně věci knih pozemkových (§ 1, č. 7), nesmí zároveň obstarávat práci listovního.

§ 4.

(1) Předseda sborového soudu II. stolice určí, přihlížeje k potřebám soudní služby, na návrh předsedy příslušného sborového soudu I. stolice, kterými z úkolů uvedených v § 1 bude úředník vyšší pomocné soudní služby u jednotlivého soudu pověřen.

(2) Působnost předsedy sborového soudu II. stolice podle odstavce 1 vykonává na Slovensku pověřenec pro spravedlnost.

§ 5.

Zrušuje se vládní nařízení ze dne 12. června 1931, č. 95 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 27. března 1931, č. 57 Sb., o použití úředníků vyšší pomocné soudní služby u soudů a poručenských (sirotčích) úřadů.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti 7. dne po vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Laušman v. r.
Ursiny v. r.	Đuriš v. r.
Fierlinger v. r.	Zmrhal v. r.
Široký v. r.	Dr. Pietor v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Ing. Kopecký v. r.
Dr. Ripka v. r.	Hála v. r.
Nosek v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Stránský v. r.	Majer v. r.
Dr. Drtina v. r.	Dr. Franek v. r.
	Lichner v. r.

240.**Vyhláška ministra spravedlnosti
ze dne 29. listopadu 1946**

o skončení platnosti vládního nařízení ze dne 18. ledna 1929, č. 9 Sb., o zákazu soudně vy-
máhati vklady učiněné ve starých rakousko-
uherských korunách u poštovních úřadů na
nynějším území republiky Československé pro
poštovní spořitelnu budapeštskou nebo
vídeňskou.

Podle § 4, odst. 1 vládního nařízení ze dne 18. ledna 1929, č. 9 Sb., o zákazu soudně vy-
máhati vklady učiněné ve starých rakousko-
uherských korunách u poštovních úřadů na
nynějším území republiky Československé pro
poštovní spořitelnu budapeštskou nebo vídeň-
skou, ustanovuji, že se platnost tohoto vlád-
ního nařízení končí dnem 31. prosince 1946.

Dr. Drtina v. r.

241.**Vyhláška ministra vnitra
zo dňa 12. decembra 1946**

o štatúte Osídľovacieho úradu pre Slovensko
v Bratislave.

Podľa § 3, ods. 2 dekrétu prezidenta repub-
liky zo dňa 17. júla 1945, č. 27 Sb., o jednot-
nom vedení vnútorného osídlenia, vyhlasujem
štatút Osídľovacieho úradu pre Slovensko
v Bratislave.

Nosek v. r.

Príloha vyhlášky č. 241/1946 Sb.

**Štatút Osídľovacieho úradu pre
Slovensko v Bratislave.**

Vláda Československej republiky vydáva
podľa § 3, ods. 2 dekrétu prezidenta repub-
liky zo dňa 17. júla 1945, č. 27 Sb., o jednot-
nom vedení vnútorného osídlenia, na návrh
Ústrednej komisie pre vnútorné osídlenie tento
štatút:

§ 1.

Osídľovací úrad zriadený pre Slovensko so
sídлом v Bratislave (§ 2, ods. 1 dekrétu) je
samostatným úradom; jeho úradný názov je
„Osídľovací úrad pre Slovensko v Bratislave“.

§ 2.

(1) V čele Osídľovacieho úradu je predseda,
ktorého na návrh vlády menuje prezident re-
publiky (§ 3, ods. 1 dekrétu). Jeho funkčné
pôžitky upraví vláda.

(2) Predseda vedie práce úradu, dohliada
na ne a zastupuje úrad navonok. Zúčastňuje
sa na schôdzkach Ústrednej komisie pre vnú-
torné osídlenie s hlasom poradným.

§ 3.

Predseda Osídľovacieho úradu zastupuje
námiestník, ktorého po vypočutí predsedu to-
hoto úradu na podklade návrhu Sboru povere-
níkov ustanovuje a odvoláva vláda, ktorá
upraví aj jeho funkčné pôžitky.

§ 4.

(1) Práce na Osídľovacom úrade a v oblast-
ných osídľovacích úradovniach (§ 8) obsta-
rávajú:

a) štátni a iní verejní zamestnanci, pride-
lení prechodne štátnymi a inými verejnými
úradmi a orgánmi na výkon služby na Osídľo-
vacom úrade na dožiadanie predsedu Osídľo-
vacieho úradu,

b) smluvní zamestnanci, ktorých v rámci
smerníc vydaných vládou prijíma a prepúšťa
predseda Osídľovacieho úradu.

(2) Osídľovací úrad je osobným úradom za-
mestnancov uvedených v odseku 1, písm. b);
osobným úradom ostatných zamestnancov
[odsek 1, písm. a)] ostáva ich posledný osobný
úrad z času pred ich prikázaním.

(3) Pri obstarávaní agendy Osídľovacieho
úradu podliehajú všetci zamestnanci predse-
dovi Osídľovacieho úradu.

§ 5.

Pridelení zamestnanci [§ 4, ods. 1, písm.
a)] nesmú výkonom služby u Osídľovacieho
úradu utrpieť ujmu na svojich služobných a
platových pomeroch; ich osobný úrad nesmie
s nimi preto, najmä pokiaľ ide o povýšenie, za-
obchodiť horšie ako s ostatnými svojimi za-
mestnancami. Prideleným zamestnancom, po-
kiaľ vyhovujú všeobecným a osobitným usta-

noveniam platným pre povýšenie, bude na návrh predsedu Osídľovacieho úradu prepožičané (prepožičanie navrhnuté), ak sú pre to dané naliehavé služobné dôvody, potrebné služobné miesto, prípadne za jeho súčasného prísystemizovania v osobnom stave ich osobného úradu, a jestliže taký nejestvuje, v osobnom stave Povereníctva vnútra.

§ 6.

(1) Zamestnanca, ktorého úkol sa skončil, pozbaví predseda Osídľovacieho úradu služby.

(2) Zamestnanci uvedení v § 4, ods. 1, písm. a), pozbavení služby, sú povinní hlásiť sa k nástupu služby u svojho osobného úradu.

(3) Smluvní zamestnanci po skončení služby u Osídľovacieho úradu sa podľa možnosti zaradia v štátnej službe s plným započítaním služobného času u Osídľovacieho úradu.

§ 7.

(1) Pri Osídľovacom úrade zriaďuje sa poradný sbor. Členmi tohto sboru sú zástupcovia hospodárskych, technických, kultúrnych, politických a odborových organizácií, ktorých menuje predseda Osídľovacieho úradu na návrh týchto organizácií.

(2) Jednotlivé povereníctva určia vo svojom obore referenta, aby sprostredkoval priamy styk povereníctva s Osídľovacím úradom; tento referent bude pozývaný do schôdzí Poradného sboru.

(3) Osídľovací úrad je oprávnený priberať na riešenie prípadov, ktoré vyžadujú zvláštnych odborných znalostí, úradných a mimouúradných znalcov ako poradcov.

§ 8.

(1) Na vykonávanie úloh súvisiacich s vnútorným osídlením, ktoré vyžadujú priamy styk s občianstvom, môže predseda Osídľovacieho úradu zriadiť podľa potreby pobočky Osídľovacieho úradu s označením „Oblasťná osídľovacia úradovňa v“.

(2) Sídla a obvody oblastných osídľovacích úradovní, ako aj rozsah ich pôsobnosti a deň započatia ich činnosti určí a v úradnom vestníku vyhlási predseda Osídľovacieho úradu.

(3) Predseda Osídľovacieho úradu ustanoví pre každú oblastnú osídľovaciu úradovňu prednostu a pridelí jej potrebný počet zamestnancov.

§ 9.

(1) Pre pokračovanie v obore pôsobnosti Osídľovacieho úradu platia obdobne ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 13. januára 1928, č. 8 Sb., o pokračovaní vo veciach, patriacich do pôsobnosti politických úradov (o správnom pokračovaní).

(2) Podrobnosti o organizácii, rozvrhu práce a výkone služby na Osídľovacom úrade určí predseda úradu.

§ 10.

(1) Do oboru pôsobnosti Osídľovacieho úradu patrí jednotné vedenie a usmerňovanie vnútorného osídľovania na Slovensku.

(2) Osídľovaciemu úradu prislúcha najmä:

a) zisťovať a viesť v evidencii podklady (štatistické údaje), z ktorých bude treba vychádzať pri jednotnom vedení a usmerňovaní vnútorného osídľovania,

b) navrhovať smernice pre odsun obyvateľov z oblastí, ktoré sa majú nanovo osídliť, a pri ňom spolupôsobiť,

c) vypracovať plán pre osídlenie uvoľnených oblastí slovanským obyvateľstvom, určiť postup osídlenia a organizovať jeho praktické prevádzanie,

d) navrhovať reorganizáciu verejného, hospodárskeho, sociálneho a kultúrneho života vo všetkých jeho oboroch s ohľadom na prevádzanie osídlenia,

e) riadiť presun potrebných kategórií slovenského, českého a po prípade iného slovanského obyvateľstva podľa smerníc Ústrednej komisie pre vnútorné osídlenie tak zo zahraničia, ako aj z územia Československej republiky,

f) podľa zásad vydaných Ústrednou komisiou pre vnútorné osídlenie, bez újmy iných platných ustanovení o tom vydaných, pripraviť podrobné smernice pre pridel majetkov, konfiskovaných Maďarom, Nemcom, ako aj zradcom a nepriateľom slovenského a českého národa, — pokiaľ ide o pôdohospodársky majetok, konfiskovaný podľa nariadenia Slovenskej národnej rady zo dňa 23. augusta 1946, č. 104 Sb. n. SNR, o konfiskovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa v znení nariadenia Slovenskej národnej rady zo dňa 14. mája 1946, č. 64 Sb. n. SNR, v dohode s Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, — spolupôsobiť pri dohliadaní na zaistený majetok a pri jeho správe, ako aj pri úprave bytových otázok na osídľovanom území,

g) vykonávat vlastním orgánem dozor na všechny úkony, související s vnitřním osídlením, a sledovat potřeby obyvatelstva v osídlovacích oblastech,

h) za spolupůsobení příslušných pověřenectví koordinovat činnost orgánů místní správy, které se osídlovacími otázkami prakticky zabývají (místní a okresné národní výbory, správní komise, rolnické komise a pod.),

ch) podávat nejma Ústřední komisi pro vnitřní osídlení podněty a návrhy na normativní úpravu otázek, které spadají do oboru jeho působnosti,

i) informovat všech zájemců o všech věcech vnitřního osídlení, propagovat myšlenku usměrněného osídlování a jeho potřeby,

j) vykonávat úlohy přikázané mu v rámci platných předpisů Ústřední komisí pro vnitřní osídlení,

k) převádět na území Slovenska, pokud tím bude pověřen, všechny mezistátní dohody, týkající se návratu Čechů a Slováků do vlasti.

(4) O své činnosti podává Osídlovací úřad pravidelně zprávy Ústřední komisí pro vnitřní osídlení.

§ 11.

Oblastné osídlovací úřady jsou povoleny ve svých obvodech jednotně vést a usměrňovat vnitřní osídlování v rámci Osídlovacího úřadu a podle jeho pokynů v rozsahu, v akom ich Osídlovací úřad tímto úlohami poveril. Dalej im patří vykonávat pomocné služby pro Osídlovací úřad, najma zisťovať podklady potrebné pre vnitřní osídlování.

§ 12.

Osobné a vecné výdavky Osídlovacího úřadu sa uhradí zo štátnych prostriedkov v rámci osobitnej rozpočtovej kapitoly

§ 13.

Dozor nad činnosťou Osídlovacieho úřadu vykonáva Ústredná komisia pre vnitřní osídlení.

§ 14.

Všetky veřejné úřady a orgány sú povinné s Osídlovacím úřadom spolupôsobiť a pri vykonávaní jeho úloh účinne ho podporovať.

242.

Vyhláška ministra techniky ze dne 20. listopadu 1946.

kteou se vyjímají další obce z účinnosti ustanovení § 1 vládního nařízení ze dne 21. března 1942, č. 109 Sb., o změně stavebních řádů (1. stavební novela).

Ministerstvo techniky vyhláší v dohodě s ministerstvem vnitra podle § 2 vládního nařízení č. 109/1942 Sb.:

§ 1.

Z účinnosti § 1 vl. nař. č. 109/1942 Sb. se vyjímají tyto další obce:

a) v zemi České: Železný Brod, Děčín, Cheb, Chomutov, Česká Lípa, Litoměřice, Most, Planá u Mariánských Lázní, Teplice-Sanov, Ústí nad Labem, Varnsdorf a Karlovy Vary,

b) v zemi Moravskoslezské: Nový Jičín a Vsetín.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti 15. dne po vyhlášení.

Ing. Kopecký v. r.

243.

Vyhláška ministra spravedlnosti ze dne 17. prosince 1946

o některých opatřeních v oboru územní organizace okresních soudů v zemích České a Moravskoslezské.

Podle § 3, odst. 1, č. 1 dekretu presidenta republiky ze dne 19. září 1945, č. 79 Sb., o zřízení úpravy soudnictví v zemích České a Moravskoslezské, vyhláší:

§ 1.

Obnovuje se činnost okresních soudů

a) v zemi České: v Lanškrouně a Šluknově,
b) v zemi Moravskoslezské: v Bílovci, Jablunkově a Svitavách.

§ 2.

Až do další úpravy územní organizace soudnictví přenáší se působnost okresního soudu v Haňspachu na okresní soud ve Šluknově.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947.

Dr. Drtina v. r.